

ÉLJÜK AZ IGÉT!

ÉLETIGE: 2018. szeptember hóban: (Mk.7,14-15.):

**„...értsétek meg: Kívülről semmi sem kerülhet be az emberbe,
ami beszennyezhetné. Hanem ami belőle származik,
az teszi az embert tisztátalanná.”**

Tematizálás - . Kedves Nővéreim és Testvéreim ! Most már eljutottunk odáig, hogy nem vagyunk készek, véglegesek, mert a ránk zúduló környezeti hatások napról napra hatnak ránk, formálnak bennünket. A hatás nem pusztán külsődleges, hanem mélyreható. Lehetne akár egy hatástanulmányt készíteni rendszeresen vezetett napló formájában. Talán ilyen paraméterek alapján lehetne a napi sablon-kérdéseket felállítani: 1. Ma milyen hatások érték (melyek figyelemre méltóak) ? – 2. Ezek bennem milyen nyomot hagytak? Vagyis belső világomban milyen változást, formálódást hoztak létre? - 3. Ezek a hatások, ha sorozatban érnének, vajon - véleményem /érzésem szerint hová vezetik az én egyéniségem, lelküлетem kialakulását? Azaz:Prognózis: Mi várható, milyen lelki idom lesz belőlem: Kibontakozom, kivirágzom, vagy eltorzulok, eldeformálódok (?) Ez az állapot, ez a kapcsolat, hatás - hová vezet? Csak egy kapás-példa: „Van barát, aki pusztulásba vezet, de van olyan is, aki hűségesebb, mint a testvér.” (Péld. 18,24). Végezz hatástanulmányt. Írjad le, majd később újra olvasd el. Vagy vedd elő régi leveleidet, gondolatvilágod archív világát, s mérjed össze a jelenlegivel. Mérnök leszel (aki felmér mindent) és pszichológus - házi, otthoni használatra. –Vagy vegyünk egy másik példát, pl.a római levélből (8, 6): „De a test kívánsága a halálba vezet, a lélek vágyódása ellenben élet és béke.” Itt a hatást a test gyakorolja a lélekre. Az erőszak törvénye (ösztön) ütközik a szelidség jézusi szellemével. Hogy hová vezet a test kívánsága szerint berendezett életvitel? - Az ige megmondja nyíltan: A halálba, vagyis a pusztulásba, az egzisztenciális tönkremenetelbe. – Tehát nem vagyunk készek, - formálódunk. Ki erre, ki arra: S éppen ez a nem-mindegy! Az embert ugyan kívülről érik a hatások, mégis, a mi Urunk szerint, nem a kívülről jövő dolgok (ételek, inger-hatások stb) teszik az embert gonosszá. A gonoszságnak fóruma, perdöntő színtere az emberi szív, vagyis lélek, ahol a döntések születnek. Mert a szentéletű embereket is érik ugyanazok a zabolátlan külső hatások; viszont ők ezekre másképpen reagálnak. –Elutasítják azokat, míg az elutasításban gyengélkedőket magával sodorja az ártó szellem, egy gonosz szélörvény. A belső világunk döntéshozatala határozza meg tehát a továbbiakban haladásunk irányát. Mert minden gonosz, elvetemült, de ugyanakkor nemes gondolat, vágy és tett is - a mi bensőnk döntés-világából fakad. Ezért most meghívlak téged, kedves olvasóm, a te belső, Téged formáló világodba, egy kis körülnézésre, egy kis műhely-munkára.

Téma. - Az első érzésed az (nekem is az volt), hogy az egészszel foglalkozni afféle álokoskodás és komolytalan dolog, költői blöff lári-flári. Mintha hallottunk volna már ilyet: Utazás az agyam körül. **A belső élet értékelése, nagyrabecsülése és karbantartása** - ha ez benned felvillan, mint feladat, s ha ez , s ez a fantasztikus felismerés szívedben éretté válik, akkor találkozol igazán az evangéliummal, s Jézussal, aki innen származtat mindent, s aki a bajok kezelését ezen a ponton kezdi el. Minden a szíven (a bensőn)múlik! A Te sorsod és a világ sorsának titka itt van elrejtve – mérhetetlen összefüggésben - amit talán első hallásra el sem hiszel (amin én nem csodálkozom, mert fantasztikus dolog). Itt összpontosul az értékrend. A belső világunk állapota : Világmindenséget összetartó erő. Ha itt győzelmet aratok, akkor ez kihat és húzóerő lesz valami új kozmikus méretű kibontakozás felé. Viszont ha vereséget szenvedek, netán sokadmagammal, akkor „ a világmindenséget összetartó erők megrendülnek* „...e gyötrelmes napok után a Nap elhomályosul, a Hold nem világít, a csillagok lehullanak az égről, és az eget erői megrendülnek.” (Mt.24, 29.) Egész egyszerűen ezt így fogalmazhatnám meg:Az emberi gonoszság a világ végét okozhatja, és okozza, mert az ember belső, összetartó erejének megroggyanása, az egész világegyetem összeomlását eredményezi, okozza.. Más szóval: Az ember belső, pszichés rendje és a külső, teremtett atomfizikai lét rendje között összefüggés és kölcsönhatás áll fenn. Népies axioma, szólásmondás:Pl.: „Olyan vagy, mint az időjárás.” Ha borult az ég, szomorkodik az ember (ösztönösen), ha derült, akkor pedig felderül az arca. Mint a sima tenged tükre, tükrözi a felhőket és a felhőzetet. Egy rossz gondolat - a nagy világegyetemben -

valamit tönkretesz. Egy nagyszerű, építő gondolat - a nagy világegyetemben valahol valamit helyre rak, meggyógyít felépít. Beszélünk ezért épületes és romboló emberi magatartásról. A magatartás ürközpontja (ha szabad így mondanom) az emberi szív, belső, maga a lélek. A 93.zsoltár olyan szépen és a hit látásmódjából fakadóan mondja ki: „A gonoszok így hangoskodnak, fecsegnek és kérkednek:....Ezt nem látja az Úr, ezt nem veszi észre Jákob Istene” - Majd folytatja: „Értsétek meg végre, ti balgák:.....:Aki fület teremtett, az nem hallana, aki formálta szemünket, az ne látna?...Ismeri az Úr az ember gondolatait, hogy azok hiábavalók.” Akit áthat Isten jelenlétének tudata, s szemmel tartja azt, aki őt szemmel tartja, az ilyen emberről mondjuk, hogy élő hite van. Tartást, magatartást, mihez tartást ad neki, mert tudja, hogy akinek tekintetét nem veszíti el szeme elől, az szeretettel tekint rá, ismeri, együtt érez vele, és segíti. Ezért szól hozzá imában, ebben a titkos belső világosságban, mert fantasztikusnak tartja, hogy az Ő Létrehozójához szólhat! Még jobban ájuldozik szinte az örömtől, amikor rájön és megtapasztalja, hogy visszhangzik az égbolt - vagyis észlel megbízható jeleken át visszajelzéseket. Ezért szólal meg eképpen: „Teljes szívémből kiáltok, hallgass meg, Uram! parancsaidat és megtartom. Tehozzád kiáltok, szabadíts meg engem, intelmeidet és híven őrzöm.” (Zsolt.118, 145-) A belső élet karbantartásának ez az egyetlen érdelemes módja: Élni az Isten jelenlétében Beleszédülni abba a látásmódba, gondolatkörbe, hogy Ő, a Kimondhatatlan, mindenestül ismer és szeret. S ezt Ő teszi az Ő mértéke szerint: Vagyis mérhetetlenül ismer és szeret. S mivel testté lett Jézusban, ráadásul még mélységesen együtt is érez velünk. Ez Urunk szolidaritása. „A mi Istenünk nem olyan, mint aki nem tudna együtt érezni gyengeségünkkel” –ahogyan a Zsidókhoz írt levélben ezt elmondja nekünk a Szentlélek. Isten ezért is lett emberré, hogy Isten együttérzése az emberrel - teljes legyen. De tőlünk is ezt kéri viszonzásul, s főparancsnak adta. Egyetlen feladatunk a földön:Tehetek bármit, csak szeressek, éljek szeretetben. Ennek a műhelye pedig az emberi belső. Ennek gondozása - az első. Halld, Izrael: „Az Úr az egyetlen! Szeresd Uradat Istenedet...!”

Akció-program. – Esti lefekvés előtt kérem el Őrangyalomtól a napi videómat. Ő ugyanis Isten tekintetével és tekintélyével felruházottan követi utamat:Jártamat-keltemet. Izgalmas a felvétel, mert a belső világom napi harca és kalandja is rajta van a felvételen. Emberek, akikkel találkoztam, kísértések, ahol elestem, netán győztem, megtorpanások és fellelkesedések, de élőben, színes, élő 3 D-ben, az Isten jelenlétébe vetett hit vásznán kivetítve. Ha jó a készülékem (hitem), akkor éles lesz a kép. S mindjárt készíthetek is egy mérleget. Ha találok benne, valami morzsát a jóból - megköszönöm:Hála neked. Uram! Ha pedig bukásaimmal vagyok kénytelen szembesülni - bocsánatot kérek. Ez a belső rendtartás egész lényemre kihat. Jól fogok aludni: Kedélyállapotom, örömkészletem, belső egyensúlyom, lelki békém - minden a helyére kerül.

Tanúságtétel. - Egyszer hozzám jött egy fiatal azzal az ő nagy megállapításával, hogy: Nincs lélek, az embernek nincs se lelke, se Istene. Büszkén, nagy garral mondta ezt el nekem, mint egy világhírű felfedezést. – Az Úr azt súgta nekem, mondjam neki azt: Jól van, egy hónap múlva gyere vissza, s majd beszélünk erről. Elmúlt az egy hónap, s közben történt valami. Meghalt az édesanyja. Össze volt törve teljesen. Rázkódott a sírástól, s rám borult. Nevén szólítottam, magamhoz szorítottam, rátekintettem, csak ennyit szóltam: Fáj a lelked? Ó, nagyon, ó nagyon! –válaszolta. De hisz’ akkor van !.....(lelked). Hogy tudna fájni, ha nem volna!! Könnyei függönyén át mintha egy elrejtett végtelen halvány mosoly vonult volna végig. Megszorítottam kezét, s még hozzátettem: Nekem is fáj! Többé őt nem láttam, de az az elképzelés él bennem, hogy benne ettől fogva valami megváltozott.

Igei ima. – Uram, te valahol így szólsz hozzám a Szentírás lapjain keresztül: Fiam, vigyázz a szívedre ! E szavak erejére támaszkodva kérlek:Adj erőt, hogy belső életem gondozására mindig erőt tudjak venni magamon. Mivel nélküled semmit sem tehetünk lényegében és érdemben, ezért most ezt a szívem vágyát teljesen Rád bízom. Ámen.

Imával - szeretettel: Károly, Kárcsi atya, testvér.